



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ  
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № .....

София, ..... 2017 г.

ДО  
Г-ЖА БИСТРА ПАВЛОВСКА  
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА  
ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГАНЦИЯ ПО  
СОРТОИЗПИТВАНЕ, АПРОБАЦИЯ И  
СЕМЕКОНТРОЛ

На Ваш изх. № РД-03-3/31.01.2017 г.  
Наш вх. № 12-00-48/31.01.2017 г.

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПАВЛОВСКА,**

Във връзка с Ваше писмо под горния номер, което касае прилагането на чл. 79, ал. 1 от ЗОП и чл. 95-98 от ЗОП, предоставяме следното становище:

Сега действащата разпоредба на чл. 95, ал. 1 от ЗОП възпроизвежда текста на чл. 37, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС, съгласно който държавите-членки могат да осигурят на възлагащите органи възможност да придобиват доставки и/или услуги от централен орган за покупки, който предлага централизирана дейност по закупуване съгласно чл. 2, параграф 1, точка 14, буква а).

По отношение на обхвата на законовата делегация по чл. 95-98 от ЗОП, формулировката създава възможност за осъществяване на централизирано възлагане, като тази възможност следва да се тълкува като право на Министерския съвет (чл. 96, ал. 2 от ЗОП) да създаде или не орган за централизирани покупки, както и да определи обхвата на дейността му и кръга възложители, които се възползват от него. Следователно уреждането на обхвата на централизираното възлагане и отношенията между възложителите и Централния орган е изцяло в правомощията на Министерския съвет. При тълкуването и съпоставянето на текстовете на § 1 на чл. 37 от Директива 2014/24/ЕС и на чл. 96, ал. 2 от ЗОП, във връзка с прилагането на чл. 95, ал. 1 от ЗОП, се очертава и действителната воля на законодателя, а именно – да предостави възможност на Министерския съвет при условията на оперативна самостоятелност да реши ще има или не Централен орган за покупки. Не е коректно твърдението, че нормата на чл. 95, ал. 1 от ЗОП е диспозитивна. Това е законова възможност, която вече е реализирана, в съответствие с чл. 96, ал. 2 а доколкото тази възможност е вече реализирана и такъв орган вече е създаден, функциите, дейността му, продуктовия обхват и кръга от потребители, са уредени с ПМС № 385/2015г. за дейността на Централния орган за покупки. Разпоредбите в постановлението са

задължителни за посочените в него субекти, без да се дерогира нормата на чл. 79, ал. 1 от ЗОП, тъй като тя би могла да се приложи за всички останали, които са във вън от кръга на потребителите на централизираното възлагане. Не на последно място, следва да се вземе предвид и практиката в редица страни членки на ЕС, в които централизираното възлагане е задължително за централните органи на изпълнителната власт.

Предвид разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ПМС № 385/2015г., възложителите по чл. 4, ал. 1 от постановлението, в т.ч. и ИАСАС, не са длъжни да се възползват от централизираното възлагане, когато за срока на действие на рамковото споразумение възлаганите от тях доставки/услуги са с прогнозна стойност, по-ниска от тази, за която законът изисква сключване на писмен договор. В тези случаи е налице възможността агенцията да приложи чл. 79, ал. 1 от ЗОП и да сключи борсова сделка.

**С УВАЖЕНИЕ,**

**КИРИЛ АНАНИЕВ  
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ И  
ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН ЗА ПОКУПКИ**